

πιστεύομαι σύνθηθ. : Βασιζομαι 'ς τὰ λόγια σου - 'ς τὴ φιλία μας κττ. 3) Ἐχω ἐλπίδα, πεποιθήσιν σύνθηθ. : Βασιζομαι 'ς τὰ παιδιὰ μου.

βασιλάδια τά, ἀμάρτ. βασιλάδια Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Πιθανῶς ἐκ τοῦ οὐσ. βασιλέας.

Ἄραβόσιτος. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀραποσίταρο 1.

βασιλάκι τό, Προπ. (Πάνορμ.) Ρόδ. Χίος βασιλάται Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ κυρίου ὄν. Βασιλάκις.

1) Τὸ πτηνὸν βασιλοπούλλι, ὁ ἰδ., Χίος. 2) Μικρὸν ἔντομον τοῦ γένους τῶν κανθάρων χρώματος ἐρυθροῦ ἢ ποικίλου Μεγίστ. 3) Μικρὸν δέμα σταχύων γινόμενον εἰς τὸ τέλος τοῦ θερισμοῦ ὅταν τὰ δράγματα εἶναι ὀλίγα Ρόδ. 4) Εἶδος σταφυλῆς μὲ μικρὰς ρῶγας Προπ. (Πάνορμ.) Συνών. βασιλάκιχο.

βασιλάκιχο τό, Προπ. (Κούταλ.)

Ἐκ τοῦ κυρίου ὄν. Βασιλάκις.

Βασιλάκι 4, ὁ ἰδ.

βασιλάκις ὁ, Ν'Αποστολίδ. Τὰ ὠφελιμῶτ. πτηνὰ 87. Ἐκ τοῦ κυρίου ὄν. Βασίλειος καὶ τῆς καταλ. -άκις. Τὸ πτηνὸν βασιλοπούλλι, ὁ ἰδ. Ἡ λ. καὶ ὡς ὄν. κοιν.

βασιλάκος ὁ, Ἦπ.

Ἐκ τοῦ κυρίου ὄν. Βασίλειος καὶ τῆς καταλ. -άκος. Τὸ πτηνὸν βασιλοπούλλι, ὁ ἰδ.

βασιλάνθρωπος ὁ, Κεφαλλ. κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλέας καὶ ἄνθρωπος.

Λαμπρός, ἐξαιρετος ἄνθρωπος : Φρ. Εἶναι καὶ ἄνθρωποι βασιλάνθρωποι, εἶναι καὶ οἱ γαιδουράνθρωποι ἄγν. τόπ. Συνών. ἀρχοντάνθρωπος, ἀφεντάνθρωπος.

βασιλαπίδα ἡ, ἀμάρτ. βαδ'λαπίδα Ἰμβρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλέας καὶ ἀπίδα.

Εἶδος ἀπιδίου.

βασιλαπιδεᾶ ἡ, Πελοπν. (Μάν. Παππούλ. Χατζ.) βασιλαπιδεᾶ Στερελλ. (Αἰτωλ.) βαδ'λαπιδεᾶ Ἰμβρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλέας καὶ ἀπιδεᾶ.

Εἶδος ἀπιδεᾶς. Συνών. βασιλαχλαδεᾶ, βασιλικαπιδεᾶ.

βασιλάπιδο τό, Παξ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Μάν. Ὀλυμπ. Παππούλ. Χατζ.) βασιλάπιδον Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλέας καὶ ἀπίδο.

Ἄκαρπος τῆς βασιλαπιδεᾶς. Συνών. βασιλικάπιδο.

***βασιλάτος** ἐπίθ. βασιλάτα τά, Πάρ. (Λεῦκ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βασιλέας καὶ τῆς καταλ. -άτος.

Πληθ. οὐσ., εἶδος καρύων. Πληθ. Βασιλάτα καὶ τοπων. Κεφαλλ.

βασιλαχλαδεᾶ ἡ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλέας καὶ ἀχλαδεᾶ.

Βασιλαπιδεᾶ, ὁ ἰδ.

βασιλεᾶδι τό, ἀμάρτ. βασιλεᾶδ' Ἦπ. (Ἄρτ.) Πληθ. βαδ'λεᾶδια Θεσσ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βασιλέας παρὰ τὸ θέμα τοῦ πληθ.

1) Παιδιὰ καθ' ἣν προσδένοντες κλωστήν εἰς τοὺς πόδας χρυσοκανθάρου καὶ κρατοῦντες αὐτὴν ἀφίνουν αὐτὸν νὰ πετῇ Ἦπ. (Ἄρτ.) 2) Τὸ ἔντομον χρυσοκάνθαρος

Ἦπ. (Ἄρτ.) 3) Πληθ., οἱ ἀστράγαλοι διὰ τῶν ὁποίων παίζουν τὰ παιδιὰ Θεσσ.

***βασιλεᾶδικος** ἐπίθ. βασιλεᾶδ'κους Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βασιλέας παρὰ τὸ θέμα τοῦ πληθ.

***Βασιλεακός**, ὁ ἰδ.

***βασιλεακός** ἐπίθ. βασιλέακός Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βασιλέας.

1) Ὁ ἀνήκων εἰς βασιλέα, βασιλικός ἔνθ' ἄν. : Βασιλέακον καράβιν Κερασ. Βασιλέακον ὁσπίτ' Χαλδ. Βασιλέακὰ λώματα (ἐνδύματα) αὐτόθ. Βασιλέακὰ ἔξοδα Οἶν. Συνών. ***βασιλεᾶδικος**, **βασιλικός** Α 1 β. 2) Δημόσιος ἔνθ' ἄν. : Βασιλέακον στρατά.

βασιλεῖς ὁ, βασιλεὺς Πόντ. (Χαλδ.) βασιλέας Αἴγιν. Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Καπ. (Ποτάμ.) Κρήτ. Κύθηρ. Κύθν. Μέγαρ. Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Ἐγκαρ.) Νίσυρ. Πελοπν. (Μάν.) Πόντ. (Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ.) Σάμ. Σύμ. κ.ά. βασιλέα Ἀπουλ. βασιλία Τσακων. βασιλέας Καπ. (Μαλακ.) βασιλέας Καπ. (Σίλατ.) βασιλεῖς κοιν. βασιλεῖς Πόντ. (Τραπ.) βασιλέας βόρ. ἰδιώμ. βασιλεῖς πολλαχ. βασιλεῖς πολλαχ. βορ. ἰδιώμ. βασιλεῖς Κρήτ. Σίφν. βασιλεῖς Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Βιθυν. Δαρδαν. Θράκ. (Σαρεκκλ. Σηλυβρ. Σκοπ.) Ἰκαρ. Ἰων. (Κρήν. Σμύρν.) Κάλυμν. Κρήτ. Μοσχονήσ. Μύκ. Νάξ. Σύρ. Τήλ. Τήν. Χίος κ.ά. βασιλεῖς Θράκ. (Αἶν. Καλλιπ. Κομοτ.) Ἰμβρ. Λέσβ. Προπ. (Κύζ.) Σάμ. Τήν. κ.ά. βασιλεῖς Θράκ. (Ταῖφ.) βασιλεῖς Καπ. (Ἀνακ.) Κρήτ. κ.ά. βασιλεῖς Καπ. (Φάρας.) κ.ά. Γενικ. βασιλεῖς πολλαχ. βασιλεῖς Ἦπ. κ.ά. Πληθ. βασιλεῖς Καπ. (Ἀξ. Φλογ.) βασιλεῖς Καπ. (Φάρας.) Κρήτ. Σύρ. κ.ά. βασιλεῖς Αἴγιν. Μέγαρ. βασιλεῖς Λυκ. (Λιβύσσ.) βασιλεῖς Πόντ. (Κερασ.) βασιλεῖς Πόντ. (Χαλδ.) βασιλεῖς Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) Θηλ. βασιλεῖς κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) βασιλεῖς Χίος (Πυργ.) βασιλεῖς Κῶς κ.ά. βασιλεῖς βόρ. ἰδιώμ. βασιλεῖς πολλαχ. βορ. ἰδιώμ. βασιλεῖς Α.Ρουμελ. (Καρ.) Κάρπ. βασιλεῖς Ἀστυπ. βασιλεῖς Μακεδ. (Βελβ.) κ.ά. βασιλεῖς Θεσσ. (Καλαμπάκ.) βασιλεῖς Θράκ. βασιλεῖς Πόντ. βασιλεῖς ἐνιαχ. βασιλεῖς Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Τὸ μεσν. οὐσ. βασιλέας, ὁ ἐκ τοῦ ἀρχ. βασιλεὺς.

1) Ὁ κληρονομικὸς ἄρχων κράτους, βασιλεὺς κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καπ. Ἀξ. Μαλακ. Ποτάμ. Σίλατ. Φάρας. Φλογ.) Πόντ. (Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. : Φρ. Ζῆ σὰ βασιλεῖς (ἐπὶ τοῦ ζῶντος πλουσίως). Σ τὸ σπῖτι του ὁ καθένας εἶναι βασιλεῖς (ἐκαστος διευθύνει τὰ τοῦ οἴκου του κατὰ βούλησιν). Τὸν ἔκανα βασιλεῖ (τὸν ἰκέτευσα πολὺ). Τὴν ἔχει τὴ γυναῖκα του σὰ βασιλεῖ (τὴν τιμῇ καθ' ὑπερβολὴν) κοιν. Δὲ σὲ κάναμε βασιλεῖ (πρὸς τὸν αὐθαιρέτως ἐπεμβαίνοντα εἰς ἀλλοτρίας ὑποθέσεις καὶ θέλοντα νὰ διευθύνῃ). Τὸ μαθε καὶ ὁ κουφὸς βασιλεῖς (ἐπὶ πράγματος κοινολογηθέντος) πολλαχ. Τὸ φαεῖ εἶναι ὁ βασιλεῖς (ἡ τροφή εἶναι ἡ κυριώτερα φροντίς) Τήν. Φαεῖ βαδ'λεῖς (ὠραιότατον) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Βγῆκε ὁ πρῶτος βασιλεῖς (ἔγινε ἡ μεγάλη εἰσοδος τῆς λειτουργίας) αὕτη γίνεται καθ' ἣν στιγμὴν ψάλλεται ἡ φράσις «ὡς τὸν βασιλεῖ τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι» Πελοπν. (Μάν.) Βγῆκε ὁ βασιλεῖς (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Κεφαλλ. Γίν'κι ὡς τὸν βασιλεῖ (ἐπὶ τοῦ μεθυσμένου κλίνοντος τὴν κεφαλὴν ὡς ὁ εὐσεβὴς Χριστιανὸς κατὰ τὴν μεγάλην εἰσοδὸν τῆς λειτουργίας ἀκούων τὸ «ὡς τὸν βασιλεῖ κτλ.»)

Σάμ. || Παροιμ. Ὁ ἄντρας μου βασιλεύς κ' ἐγὼ βασίλισσα, ὁ ἀδελφός μου βασιλεύς κ' ἐγὼ σκλάβη του (ἐπὶ ἀδελφοῦ ὅστις νυμφευόμενος ἀδιαφορεῖ περὶ τῆς ἀδελφῆς του ἢ τὴν μεταχειρίζεται δουλοπρεπῶς) πολλαχ. || Ἄσμ.

Ὁ βασιλεὺς ἐπρόσταξεν κ' οἱ δοῦλ' εὐθὺς ἐποίκων
Χαλδ.

Σὰ βασιλέας προπατεῖς, σὰ ρήγας κατεβαίνεις,
σὺν ἄγγελος ζωγραφιστὸς καὶ τοὶ καρδιῆς μαραίνεις
Κρήτ.

Δὲν εἶν' ἡ μάνα μου φτωχεῖα, δὲν εἶναι ξενοδοῦλα,
μόν' εἶναι βασιλῶς παιδί, ρήγισσας θυγατέρα

Κέρκ. β) Ὁ ἐξέχων ἐπὶ πλούτῳ καὶ ἀξιώματι πολλαχ. :
Ἄσμ.

Χαρά σου σένα, νύφη μου, χαρὰ 'ς τὸ ριζικό σου,
τὸν βασιλέα τοῦ χωριοῦ ἔκαμες σύντροφό σου

Νίσυρ. γ) Ὁ μόλις στεφανωθείς, νεόγαμβρος Καππ. (Σίλατ.) 2) Ἀρσεν. καὶ θηλ., ὁ ἀρχηγὸς τῶν μελισσῶν σύννηθ. Συνών. μάνα. 3) Ἀρχηγὸς παιδιᾶς πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) 4) Τὸ ἔντομον μάντις ὁ θρησκευτικὸς (mantis religiosa) ΑΚουρτίδ. Εἰκόν. βίου ζώων 424. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀλογάκι 3. 5) Τὸ ἔντομον μηλολόνη Πελопν. (Μεσσ. Παππούλ. Σουδεν. Χατζ.) Συνών. βαβούλα (Ι) 1. 6) Τὸ ἔντομον χρυσόσκαλλις καὶ δὴ τὸ μεγάλου μεγέθους Κύθηρ. Πελопν. (Καλάμ.) κ.ά. 7) Μικρόν τι ἔντομον ὠραίου ἐρυθροῦ χρώματος Στερελλ. (Εὐρυταν.) 8) Τὸ πτηνὸν calcedo is-rida ποικιλόχρωμον καὶ χαριέστατον Στερελλ. (Μεσολόγγ.) 9) Πτηνὸν τι ἄγριον Κέρκ. (Ἀργυράδ.) 10) Ὁ ἄρτος Μλελέκ. Ἐπιδόρπ. 210: Μὰ τοῦτον τὸ βασιλέα! (ὄρκος). 11) Μία τῶν πλευρῶν τοῦ ἀστραγάλου ἐν παιδιᾷ πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) Συνών. βασιλεῖα 4, βασιλίκι 4. 12) Παιδιά δι' ἀστραγάλων πολλαχ. : Τὰ παιδιὰ παίζουν τὸ βασιλέα ἢ τοὺς βασιλεῖδες. 13) Θηλ., εἶδος παιδιᾶς Μακεδ. Στερελλ. 14) Εἶδος σταφυλῆς Α.Ρουμελ. (Φιλίππουπ.)

Βασίλει τό, Ζάκ. Ρόδ.

Ἰσως ἐκ τοῦ ὄν. Βασίλειος.

1) Βασιλοπούλλι 1, ὁ ἰδ., Ρόδ. 2) Σιδηρᾶ σφαῖρα τοῦ ἐλαιωτριβείου διὰ τῆς ὁποίας ἐκπιέζεται τὸ ἐλαιον.

Βασιλεία ἡ, κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. βασιλείγια Θράκ. (Σαρεκκλ.) Πόντ. (Κερασ.) βασ'λείγια Λέσβ. βασιλεία Θήρ. Καππ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βασιλεία.

1) Ἡ βασιλικὴ ἐξουσία κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. : Φρ. Πάει, πέρασε ἡ βασιλεία του (ἐπὶ τοῦ ἐκπεσόντος ἀπὸ ἀξίωμα ἢ θέσιν) κοιν. || Ἄσμ.

Ὁ βασιλέας ὤριζεν, ἐποί'νεν βασιλείαν
Τραπ. Συνών. βασιλή. 2) Εὐτυχία, εὐδαιμονία πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ.) : Ἐχασε τὴν βασιλείαν του Σαρεκκλ. || Φρ. Βασιλεία ἐρροῦξεν ἀπάνον 'μουν (εὐτυχία ἐπεσεν ἀπάνω μας) Κερασ. Βασιλείαν ἔχομεν (ἀφθονίαν ἀγαθῶν) αὐτόθ. 3) Μέγας ἀμπελὼν Θήρ. 4) Μία τῶν στενῶν πλευρῶν τοῦ ἀστραγάλου ἐν παιδιᾷ Ἡπ. Συνών. βασιλῆας 11, βασιλίκι 4.

Βασιλείαζ-ζω Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βασιλεία.

Δύω. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. βασιλεύω (Ι) 6.

Βασίλειο τό, βασίλειον Κύπρ. Νίσυρ. Πόντ. (Κερασ. Τραπ. κ.ά.) βασίλειο κοιν. βασίλειον βόρ. ἰδιώμ. βασίλειό Χίος (Μεστ. Πυργ.) βασίλειε Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βασίλειον.

1) Βασιλικὴ κατοικία, ἀνάκτορον Κύπρ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κύπρ. 2) Βασιλικὴ ἐπικράτεια κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) Τσακων. : Νὰ μοῦ χαρίσης ἓνα βασίλειο, δὲν τὸ κάνω κοιν. Ἐδῶκεν προσταὴν 'ς τὸ βασίλειον (ἐνν. ὁ βασιλέας) Τραπ. Ἐγὼ νὲ τὸ βασίλειό σου θέλω νὲ τὸ κράτος σου, ... ἐμένα σώνει με τ' ἀφεντίου μου τὸ βασίλειον (ἐκ παραμυθ.) Πόντ. || Φρ. Βρίσκεται 'ς τὸ βασίλειό του (ἐπὶ τοῦ πρωτεύοντος εἰς ὁμάδα ἀνθρώπων ἢ αἰσθανομένου ἑαυτὸν ἐν ἀνέσει ἢ ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ δράσεως). Πάει κατὰ διαβόλου τὸ βασίλειο (ἐπὶ ἀπωλείας πάσης ἐλπίδος). Αὐτὸ ἀξίζει ἓνα βασίλειο (ἐπὶ πράγματος πολυτιμοτάτου) κοιν. Ἡ ὑγεία εἶναι βασίλειο (πολύτιμον ἀγαθὸν) πολλαχ. Χαρίζει βασίλεια (ἐπὶ τοῦ μεθυσθέντος) Πελопν. (Γορτυν.) Ὑψώνομαι ἓνα βασίλειο (ὑψώνομαι οἰκονομικῶς) Τήν. 3) Βασιλικὴ ἐξουσία κοιν. : Φρ. Σοὶ πάει τὸ βασίλειο (ἐπὶ οἰκονομικῇ ἢ ἀτόμων ἐχόντων κληρονομικῶς τὰ αὐτὰ ἐλαττώματα ἢ ἀρετὰς τῶν προγόνων) κοιν. Ἀπὸ γενεᾶ πάει τὸ βασίλειο (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Θήρ. || Ἄσμ.

Ἡ λευτεριά βασίλειο κ' ἐμεῖς τήνε μισοῦμε

καὶ κάνομε σὰ τζοὶ τρελλοὶ ὥσπον νὰ παδρευτοῦμε

Νάξ. (Ἀπύρανθ.) 4) Ἐπιρρηματ., βασιλικῶς Θήρ. : Περνᾷ βασίλειο. Συνών. βασιλικὰ 2.

Βασίλεις ὁ, κοιν.

Ἐκ τοῦ μεταγν. ὄν. Βασίλειος.

1) Κύριον ὄνομα κοιν. : Παροιμ.

Ὅσο μαζὶ θερίζαμε, Βασίλει, κυρ-Βασίλει,

κι ὅταν ἀποθερίσαμε, ποῦ σ' εἶδα, βρὲ κασοῖδη ;

(ἐπὶ τοῦ ἀγνωμόνως φερομένου πρὸς ἐκείγον τὸν ὁποῖον ἄλλοτε ἐπεριποιεῖτο, διότι εἶχε τὴν ἀνάγκην του) σύννηθ.

Ὅπου τάβλα καὶ μαντήλι | καὶ καλῶς τὸν κυρ-Βασίλει

(ἐπὶ τοῦ αὐτοκλήτου εἰς συμπόσια καὶ γάμους) πολλαχ.

2) Τὸ σιδηροῦν στύλωμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου στρέφεται ἡ θύρα ἢ τὸ παράθυρον Ἀμοργ. 3) Τὸ κορακοειδὲς σιδηρίον τὸ ὁποῖον στηρίζει τὰ παραθυρόφυλλα Ἀμοργ. Ἡράκλ. 4) Εἶδος παιδιᾶς Κύπρ.

***Βασιλέλλι** τό, (Ι) βασ'λέλλ' Λέσβ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βασιλῆας.

Βασιλόπουλλο, ὁ ἰδ. : Φουνάξ' τὸν βασ'λέλλ' τ' μάνα τ' κι δὴ λέρ' (ἐκ παραμυθ.)

***Βασιλέλλι** τό, (ΙΙ) βασ'λέλλ' Λέσβ.

Ὑποκορ. τοῦ ὄν. Βασίλειος.

Ἡ ἐπαύριον τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Βασιλείου, ἡ 2 Ἰανουαρίου.

Βασίλεμα τό, κοιν. βασίλιμα βόρ. ἰδιώμ. βασίλεμ-μα Καλαβρ. (Μπόβ.) βασίλεμαν Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βασιλεύω.

1) Τὸ νὰ γίνῃ τις βασιλεὺς Πόντ. (Τραπ.) 2) Ἡ δύσις τοῦ ἡλίου συνήθως ἐν συνεκφορᾷ μετὰ τοῦ οὐσ. ἡλιος καὶ ἄλλων ἀστέρων κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Τραπ.) : Τοῦ ἡλίου τὸ βασίλεμα κοιν. Ἀπάν' 'ς σοῦ ἡλ' τὸ βασίλεμαν Τραπ. Ἀπάνον-κουντὰ 'ς τὸν βασίλιμα Στερελλ. (Ἀράχ.) Βασιλέματα τοῦ νήλιου Νάξ. (Δαμαρ.) Λάμπει ὁ ἡλιος 'ς τὰ βασιλέματα Νίσυρ. Συνών. ἀποδιάβα 2, ἀποδιάβασμα 1 β, ἀπόκλωσμα, *βασίλεμα-ἡλιοῦ, βασιλεμός, *βασιλιόγερμα, γέρμα, γύρισμα, δύσι, ἡλιοβασίλεμα, ἡλιοβούτημα, ἡλιόγερμα. β) Ἐπιρρηματ., κατὰ τὴν δύσιν πολλαχ. : Βασίλεμα ἡλιον πολλαχ. Βασίλιμα ἡλιοῦ Μακεδ. Στερελλ. κ.ά. Βασιλέματα τοῦ ἡλίου Κρήτ. Βασίλιμα ἡλιοῦ Κοζ. 3) Πληθ., αἱ κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου πίπτουσαι σκιαὶ Στερελλ. (Αἰτωλ.) 4) Ἡ κατάσταση ὁφθαλμῶν οἱ ὁποῖοι ἀπώλεσαν τὴν ζωηρό-

